

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kakšen namen ima socijalna demokracija?

Beseda »socijalna demokracija« vam bo že znana; saj so socijalni demokratje v V. kuriji pri prvotnih volitvah pri nas na večih krajih zmagali in kmalu tudi pri nas več ne bo kraja, kamor ne bi prišli najeti agentje, kateri se trudijo po razširjanju ničvrednih listov, kakor »Delavca«, »Luči«, po ničvrednih knjigah, po svojih slepilnih govorih prevarat ljudij in jih pridobit na videz za svoje socijalistične zmote, katere opisujejo nevednežem kot čisto resnico, prav za prav pa tem potom za one, katerim služijo, od katerih imajo svojo dobro plačo, in ti so — bogati židovi.

Le poglejte si vsakega natančneje, kateri vam bo prišel ponujat takih umazanih stvari in vprašajte ga: kdo si? Ali si na glasu kot dober, pošten kristjan, ki vestno izpolnjuje svoje dolžnosti in si na pošten način služi svoj kruh? Kako govoriš? Ali je tudi tebi sveto, kar je nam sveto? Ali so tvoje besede takošne, kakoršne se spodobijo poštenemu možu? Ne značijo že tvoje besede ničvrednega potepuha, ki se je prišel lagat iz tujega k nam, ko ni mogel več izhajati s svojim lažnivim jezikom v domačem kraju?

Vi, slovenski možje, poslušnite ga, kaj vam pravi, in potem razsodite, če so njegove besede spodbudljive ali pohujšljive, da se spodbikajo nad njimi poštene ljudje. Poglejte si tudi one, kateri se pajdašijo s takimi agenti in pritrjujejo njihovim besedam. Težko je verjetno, da bodo to najbolj spoštovani fantje in možje v okolici. Ze osebe, katere vas hočejo osrečiti s svojo robo, navadno ne obetajo mnogo.

Ali zdaj si še oglejmo stvar samo, katero nam vsiljujejo. Mi jo moramo vendar prej poznati, ko jo kupimo ter jo vzamemo pod svojo streho. Za nepotrebne, že celo ne za škodljive stvari vendar ne daje človek dandanes svojega denarja, ko ima tako drugih izdaj le preveč. Dandanes se je treba stresti res za vsak belič.

Torej kaj nam hočejo prodati agentje? »Delavca«, »Luč« in druge take knjige. Če bi bile potrebne ali koristne, da bi prinesle blagoslov in srečo v hišo, naj bi bilo; to bi se že še pritrvalo, da se kupijo. Ako pa tega ne storijo, potem se le naj zgubijo takoj, ki so jih prinesli ali če so jih vsilili, v ogenj s takimi stvarmi! V slovenski hiši ne sme biti nič nepoštenega! Tukaj je krščanski mir in čednost doma. Tako se možato ravna. In kdor bo tako ravnal kot pošten, slovenski mož, ne bo na noben način v svojo hišo »Delavca«, »Luči« in drugih takih stvari sprejel, ker se po njih širi socijalna demokracija, katera ni sreča za človeštvo, temveč velika nesreča.

Socijalna demokracija ni do zdaj osrečila, kar obstoji, ubogega trpečega človeštva, in ga tudi ne bo nikdar, pač pa bogate židove, kateri so jo na dan spravili, ka-

teri jo zdaj vodijo. Namen socijalne demokracije — dobro me poslušajte! — uboge delavce preslepiti, jih spraviti v sužnost židov, krščanske narode odvisne storiti od židovskih bogatašev in drugih kapitalistov. Ti se poslužujejo socijalne demokracije bodisi tako ali tako kot sredstva, da si varujejo svoj denar. Ti hujskajo delavce in prosto ljudstvo po svojih listih in svojih agentih. Za celim socijalističnim gibanjem so židovi.

Bogatin Rotšild vam je znan. Gotovo ste že čuli. da ima on več milijonov, kakor cela Avstrija prebivalcev, Pa še drugih takih židovskih bogatašev pozna svet. Da bi jih varovali, ne morejo imeti vojaških straž. Te so zato tukaj, da čuvajo državo, in ne židovskih kapitalistov. Toda ti si znajo pomagati. Kako, to vam hočem povedati.

Dandanes je pač velika beda na svetu. Krščanska ljubezen, ki je prej vladala med delodajavci in delavci, se je morala umakniti trdosrčnosti, neusmiljenosti velikih podjetnikov, ki samo hlepijo po zlatu. Da pridejo do tega, so jim dobra vsa sredstva. Človek jim je tudi le za tako orodje, katerega rabijo, dokler je za kaj, potem ga pa vržejo v kraj.

Katoliška cerkev je vselej obsojala tako početje, kar neovrgljivo potrjuje zgodovina. Seveda ta obsodba ni bila ravno ljuba bogatašem. Zaslepljeni po zlatem teletu, so zaničevali vse opomine svete cerkve, njo samo pa hudo sovražili, ker jih je opominjala, da morajo s človekom ravnati po človeško.

Da bi se maščevali nad njo, so odtujili delavce cerkvi s svojim vzgledom, s svojo besedo, pred vsem pa, da so jih ovirali v izpolnjevanju krščanskih dolžnostij. Ni čuda več, da so delavci tako izgubili vero in ž njo upanje na boljšo bodočnost po smrti. Za sveta, večno lepa nebesa, katera so jim vzeli hudobneži, da so jih zapeljali v nevero, na kriva pota, hoteli so imeti odškodnino, hoteli so imeti tukaj na svetu svoj raj. Tako pa je nastala velika nevarnost za bogatine, pred vsem židovske.

Da bi odvrnili od sebe nevarnost ti gospodje, čujte, kaj so storili! Da ne bi ubogi delavci, katerim so izruvali iz src sveto vero, na nje planili in pograbili njihove zaklade, so se jih polastili na prav zviti način. Začeli so po svojih dobro plačanih agentih zbirati uboge delavce v svoj židovski tabor. Da so jih dobili, vrgli so jim splepilo pred oči. Omamili so jih po svojih izmišljenih naukih o prihodnji socijalistični državi, katera se ne da nikdar vresničiti, kakor ste že brali v »Slov. Gospodarju.« Ali nekaj ima za-se, namreč to, da obeta ubogemu delavcu, katerega vrh bēde in nadloge po izgubi sv. vere še tako strašno muči nikdar nenasitljivo poženje po vživanju na tem svetu, pravim obeta enkrat zemeljsko srečo, vso zemeljsko srečo. Ta bi bila

za delavca, nič delati in dobro živeti. To jim obljubuje enkrat, a kedaj, tega ne pove.

Ravnanje židovskih agentov z delavci se da razjasniti na tem primeru. Oče ima porednega sinka, ki se vedno joka in prosi. Da bi ga potolažil, mu obljubi, da mu bo že nekaj prinesel, če bo tiho. Za kratko potihne otrok, pa kmalu se začne zopet jokati. Zato mu obljubuje oče z nova »nekaj.« Takšen nekaj so socijalistični nauki, s katerimi nase vežejo socijalistični voditelji delavce. Da ni tako ravnanje z ubogim, zdelanim trpinom ne samo nekrščansko, temveč za odraslega človeka naravnost neumno, menda spoznate. Tako narediti z ubogim, sestradanim delavcem more le socijalistična zlobnost.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Razstava cerkvene obleke v mariborski bogoslovnici.

Preteklo nedeljo, dne 25. aprila, je oznanjala belorumenasta zastava, vihrajoča iznad bogoslovnice mimogrednim nekaj nenavadnega. In res je bilo to nekaj imenitnega, kajti na ta dan se je slovesno otvorila razstava cerkvene obleke, katero je priredila »družba vednega češčenja presv. Rešnj. Telesa.« Po poznem opraviilu v stolnici, ob 11. uri, se je zbralo mnogo ljudstva pred nekdanjo gimnazijo, ki je čakalo na prihod mil. knezoškofa. Vkljub slabemu vremenu, ki jih tudi zjutraj ni oviralo od procesije v frančiškansko cerkev, prišli so z veseljem, da sami otvorijo to razstavo in izročijo svojemu namenu sad one družbe, za katero se tako močno zanimajo. Navzoči so bili razun načelnika, preč. g. stolnega dekana Lovrenca Herg, še preč. gg. kanoniki J. Bohinc, K. Hribovšek, dr. J. Pajek in dr. J. Mlakar, več duhovnikov in bogoslovci; nadalje družba gospic in gospâ in mnogo raznovrstnega občinstva.

Preč. g. stolni dekan kot načelnik pozdravijo mil. knezoškofa in navzoče, razložijo na kratko v nemškem in slovenskem govoru blag namen družbe, njene uspehe v pretečenem društvenem letu, in se zahvalijo vsem, ki so častili Jezusa v tabernaklju bodisi z molitvijo, bodisi dejanjsko s tem, da so prirejevali in priskrbeli cerkveno obleko, ki se tukaj razstavlja. H koncu prosijo mil. knezoškofa, da blagovolijo razstavo otvoriti in podeliti vsem višjepastirski blagoslov.

Na to povzamejo besedo mil. knezoškof in v daljšem krasnem govoru pojasnijo dvojno lepo lastnost, ki jo ima družba, namreč molitev in delo. V uvodu pravijo, da že sedemkrat prihajajo k taki slavnosti in vselej z velikim veseljem in vselej so spregovorili, a danes so hoteli molčati in zakaj? »Če jaz molčim«, tako nekako pravijo, »govori vam danes ta razstava, če jaz molčim, govori obilno število udov, ki je lansko leto pristopilo, govori denar, ki se je nabral za izdelovanje cerkvenih oblačil, govori ogromna svota 28.000 gld., ki so se do sedaj tekom let nabrali v ta namen, govorijo siromašne cerkve moje škofije, ki so bile obdarovane, vse govori z jasnimi in zgovornimi jeziki.« Pa vendar si ne morejo kaj, da bi tudi danes ne spregovorili, in se ne zahvalili družbi za gorečnost, ki jo skazujejo Jezusu v najsvet. zakramentu. »Na tvoje zidove, Jeruzalem, sem čuvaje postavil; cel dan in celo noč, nikdar ne bodo molčali.« (Iz. 62, 6.) Taki čuvaji so udje te družbe, ki vedno molijo Jezusa v tabernaklju.

Ali ne samo z vedno molitvijo se časti Jezus, ampak tudi z dejanjem tako, da se more dostojno opravljati njegova služba. Kajti vse se suče okoli Jezusa v tabernaklju, vsa duhovska čast izvira iz najsvet. zakra-

menta in je zavoljo njega. Za tako olepšavo božje službe pa je treba denarja, mnogo denarja, in tudi v tem se odlikujejo udje, da tako radodarno prinašajo doneske. V celem škofiji tako lepo cvetejo družbe vednega češčenja, vidi se njih obilen blagoslov božji; duhovniki naj bodo apostoli za nje, naj jih razširjajo; posebno opominjajo mil. knez bogoslovce, ki bodo letos stopili v pastirsko službo, da postanejo taki apostoli. Danšanes je silno potrebno, da se vrnemo spet h Kristusu. In tu navajajo besede slavno vladajočega papeža Leona XIII. iz neke okrožnice: »Sanatio omnium malorum est remigratio ad Christum Jesum — ozdravljenje vsega zla je potovanje nazaj k Jezusu Kristusu.« Te besede se prav lepo vjemajo z besedami sv. Pavla do Efežanov: »Instaurare omnia in Christo — ponoviti vse v Kristusu« (Efež. 1, 10). Da se oklenejo zopet Kristusa, za to vneajo mil. knez navzoče z ognjevitimi besedami. Koncem še izrazijo svojo zahvalo vsem, ki so kaj pripomogli k češčenju najsvetejšega zakramenta, posebno onim, ki so priredili in oskrbeli razstavo tako krasnih cerkvenih paramentov in podelijo navzočim svoj višjepastirski blagoslov.

Na to si ogledajo med prijaznimi pogovori in spremstvu odbora posamezna oblačila. Tako se je končala ta znamenita slovesnost. Razstava je trajala 3 dni in imela mnogo obiskovalcev.

Iz letnega poročila je razvidno, da je družba narasla za 1422 novih udov; za napravo potrebne cerkvene obleke se je nabralo 3113 gld. 28 kr. in za to se je oskrbelo 551 raznovrstnih rečij. Zares velik uspeh, obilen blagoslov božji! Bodimo torej stanovitni in goreči v češčenju Jezusa Kristusa v najsvetejšem zakramentu, potujmo zopet h Kristusu nazaj in ponovimo vse v njem!

Bodi češčen, hvaljen vsaki čas,
Najsvetejši božji zakrament!

Gospodarske stvari.

Dežni plašč iz lipovega vlakna.

Kadar je po letu grdo deževno vreme, ne vidimo mnogo ljudi na planem, temuč pod streho si najdejo zavetje in delo. Le ubogi pastirji morajo pohajkovati za živino in dostikrat prezebat, da je kaj. Dežnik mu neradi dajo, ker ga kmalu raztrga, pa ga — tudi večkrat v gošči — ne more lahko rabiti. Druga obleka pa drži mokroto le nekaj časa, potem pa pride ta do kože, kjer je vsakemu neljub gost. Premočenju sledi navadno prehlajenje, to pa navadno začetek nevarne bolezni.

Tega vsega se ubogi pastir ubrani, ako se mu oskrbi prav priprosti deževni plašč. Najbolj trpežen se ta pa napravi iz vlakna, ki se nahaja pod lipovo skorjo. Samo treba je znati, prvič vlakno ali liče prirediti, drugič pa iz njega plašč narediti.

V ta namen mora se lipa posekati, kadar se skorja da omajati. Lepo omajano — ne raztrgano skorjo treba razgrnjeno položiti v vodo, da je vedno mokra. Zato jo moramo potežiti s kamenjem, kajti posušiti se ona nikdar ne sme. Tako jo pustimo ležati po več tednov, dokler se liče ali znotranji mehki lub ne da od skorje lepo cepiti. Sedaj izvzamemo skorjo in začnemo cepiti liče od skorje. To naj ima podobo navadnemu traku ali »pantelcu«, za prst širokemu. Dolgost se mora mu pa že prej določiti, namreč velja približno ta, da sega pastirju od tal do glave. Ko se je tacihi trakovi nalupilo že precej, začne se narejati iz njih plašč.

Sedaj se potrebuje tanka ali močna »špagat«. To je dobro še povoščiti enako čevljarsko »dreto«. Nabere se nekaj trakov in sicer se morajo izbirati močnejši konci, da jih je tukaj za mali prst debelo. Sedaj se ti konci

še enkrat preganejo nazaj za dva prsta dolgosti in z vrvico močno povijejo. Tako dobimo dosti takih zvezkov, kateri se z vrvico med sabo močno zvežejo. Kadar je je vrsta že toliko široka, da seže okoli vratu, pa pokrije človeka na ramenih okoli popolnoma, takrat je plašč narejen, le samo konec naj se vrvico pusti na vsaki strani, da se more pod brado zavezati. Pomniti je še enkrat, da se močnejši konci trakov rabijo navzgor, enako veljajo ondi tudi krajši, da je vsaj gornja polovica života dobro pokrita.

Največja prednost tacega plašča je, da — močno in dosti debelo narejen — nikdar ne pretoči. Naj dežuje celi dan, pastirju to ni mar, ker ima suho obleko na sebi. Tudi se lahko giblje za živino, plašč mu v tem ne dela nobenih ovir. Seveda mora skrbeti, da ga potem posuši, kar je najbolje na solncu. V dimu sušiti ni dobro, ker to škoduje ličju. Ako je plašč skrbno in močno narejen, pa se varuje, da se po neprevidnosti ne raztrga, zraven pa se vselej lepo presuši, trpi jeden dolgo let. In če še pomislimo, da pastirja ne varuje samo dežja, temuč mu daje tudi precej toplote, spoznamo, da je za njegov stan in delo več vredno, nego deset dežnikov, katerim veter in gošča trikrat več škodujeta, nego plašču. Torej kjer imate dosti lip, ne zamudite narediti dežnih plaščev za pastirje, kateri vam bodo zato lahko hvaležni!

Pohorski.

Sejmovi. Dne 1. maja v Ljubnem, Trbovljah, Lipnici, Vržeju, pri Sv. Treh kraljih v Slov. gor., pri Sv. Barbari v Halozah, na Hajdinju, pri Sv. Filipu v Veračah, v Velenju, na Muti in v Celju. Dne 3. maja v Loki, pri Sv. Križu na Murskem polju, v Selnici ob Dravi, v Središču, na Ptujski gori in v Mariboru (tudi za konje). Dne 4. maja v Št. Juriju ob juž. žel., v Gornjem gradu, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Slov. Bistrici, Radgoni, Stradnu in na Vidmu. Dne 5. maja v Imenem (za svinje) in Sevnici. Dne 6. maja na Bregu pri Ptuj (za svinje) in pri Sv. Petru blizu Čmureka. Dne 7. maja na Spod. Polskavi (za svinje) in Podplatu.

Dopisi.

Iz Vitanja. (Zborovanje.) Velikonočni ponedeljek je imelo tukajšnje »delavsko-podporno in bralno društvo« svoj letošnji občni zbor, ki je bil prav dobro obiskovan, kar je lepo in veselo znamenje, da se ljudstvo za to prepotrebno društvo vrlo zanima. G. predsednik Jos. Žičkar so nam razložili pomen našega društva in vnmali navzoče, naj ostanejo društvu vedno zvesti, oziroma naj k njemu pristopijo kot novi udje. In res, mnogo se jih je takoj dalo vpisati. Upamo, da bo društvo pod spretnim vodstvom odličnega g. predsednika doseglo svoj plemeniti namen. — Po občnem zboru bil je volilni shod, ki so ga sklicali naš g. župnik in državni ter deželni poslanec J. Žičkar. Tako natlačeni še prostori našega društva doslej niso bili, kakor pri tem shodu. Žal, da so bili pretesni, obseči veliko množico radovednih volilcev, ki so od vseh stranij prihiteli poslušati poročila svojega marljivega in za nas tako vnetega poslanca. Predsednikom je bil izvoljen znani narodnjak iz Doliča, g. Vivod, ki je prosil g. Žičkarja, naj poročajo o svojem dosedanjem delovanju v državnem zboru. Iz zanimivega poročila bilo je razvideti, kako težko stališče imajo naši poslanci, ker so razmere v zbornici silno zmedene. Z velikim veseljem smo pozdravili poslančevo izjavo o »krščansko slovanski narodni zvezi«, ki nam obeta še mnogo koristiti; enako nas je razradostila vest, da so v predsedništvo državnega zbora izvoljeni tako vrli krščanski in slovanski

možje. G. poslanec so nam še popisali razburjenost v zbornici v prvih sejah, v kojih se je mnogo strastno govorilo, a le malo doseglo; razjasnili so nam tudi cesarjev prestolni govor in svojo interpelacijo za vpeljavo take jezikovne naredbe med Slovenci, kakoršno so dobili Čehi od ministerstva. Kako globoko so segle v naša srca navdušene in kaj lahko umljive besede g. poslanca, kazali so dolgotrajni živio-klici zbranih volilcev ob sklepu korenitega govora. Slednjič se je izrazila med volilci le nujna želja, naj se g. poslanec potegnejo za celjsko slovensko gimnazijo, za znižanje bremen naše državne polovice pri pogodbi z Ogersko in za vpeljavo jezikovne naredbe v kolikor moči kratkem času.

S Ponikve. (Kmetijsko bralno društvo.) Veliko veselje smo imeli velikonočni ponedeljek. Otvorili smo novo »Kmetijsko bralno društvo«, prejšnje je namreč pred tremi leti zaspalo. Precejšno število domačih faranov in tudi mnogo gostov iz Celja, Maribora, Laškega trga, Št. Jurja, Medvedovega sela itd. se je zbralo v veliki, lepi dvorani v župnišču. Ko je »mladi« pevski zbor prav dobro zapel pesem »Majnikova« (Ko spomlad cvetoča pride), je tačasni načelnik novega društva Jož. Zdolšek navzoče pozdravil, želeč jim »dobro došli!« Na to je domači č. g. župnik Alojzij Kreft povzel besedo in res z mladeniško navdušenostjo v krasni, prepričevalni besedi razložil namen in potrebo novega društva; med drugim, da naj vstanemo iz spanja, naj se začnemo zanimati, za koristno branje knjig in časopisov, naj posnemamo slavnega rajnega rojaka ponkviškega A. M. Slomškega. Bujni živio-klici na koncu govora bili so dokaz, da je beseda njegova šla iz srca v srce. Na to je pristopilo 31 udov k novemu društvu, sicer ne veliko za drugače »slavno« ponkviško župnijo, a upamo, da se bodo sčasoma tudi tisti začeli zanimati za naše društvo, ki so se, ne vemo iz kakšnih vzrokov, odtegnili otvorilnemu shodu. Za tem se je volil odbor: predsednikom Alojzij Kreft, župnik — njegovim namestniki Jože Zdolšek — tajnikom Jože Dobnik, nadučitelj — blagajnikom Franc Slavinec, trgovec — knjižničarjem Fortunat Končan, kaplan — odbornikom Tomaž Grah, učitelj — Jože Šibal in Miha Zdolšek. Naslednje se je g. Tomaž Grah v lepih besedah zahvalil predsedniku, da nam je prepustil lepo sobo za zborovanje in na trikratni »živio« na presv. cesarja, zapel je pevski zbor cesarsko pesem in shod je bil končan. Konečno pa kličemo novemu društvu: Rasti, razcvitaj se in probujaj vrle rojake h katoliško-narodni zavesti!

Iz Trbonj. (Sv. misijon) se je tukaj v dneh od 3.—12. aprila prav slovesno obhajal. Dne 3. aprila so se iz Celja 3 misijonarji, namreč č. gg. Janez Macur, Franc Kitak in Jožef Frjančič k nam pripeljali. Srce nam je veselja utripalo, ko smo zaslišali zvonove, ki so nam njihov prihod naznanili. Šli smo jim nasproti do kapele na polju. Od tam smo šli potem v procesiji med molitvijo sv. rožnega venca v lepo ozališano cerkev. — Nauki in premišljevanja so bila tako dobro urejena, primerna in ganljiva, da se je zmirom nepričakovano veliko poslušalcev zbralo. Spovednice so bile obdane od jutraj do trde noči. To je znamenje, da si je dobro ljudstvo nauke k srcu vzelo. Sv. obhajil je bilo 700, kar je za malo župnijo gotovo lepo število. — V četrtek, dne 8. aprila se je križev pot blagoslovil, to je bila slovesnost, ki nam je marsikatero solzo hvaležnosti izvalila. Sosedni gospodje dušni pastirji so marljivo prihajali ter v spovednici pomagali. Hvala jim lepa! — V nedeljo, dne 11. aprila bil je sklep. O, koliko ljudstva je tedaj v Trbonje privrelo! Kar Trbonje stojijo, še toliko ljudstva gotovo ni videlo. Razni opazovalci so trdili, da je bilo do 1200 ljudi. Poleg misijonskega sv. križa, blagoslovil se je tudi nov sv. križ kot patron župnije v ve-

likem oltarju. Potem pa je bila daleč okoli po lepem Trbonskem polju velikanska procesija s sv. misijonskim križem, katerega so mladenči po koncu nosili. — V ponedeljek po cvetni nedelji po je bil sv. misijon za mrtve. Iz cerkve pomikal se je spreved na pokopališče. Tukaj so čast. g. Janez Macur še tretji križ za pokopališče slovesno blagoslovili, in potem spregovorili še par prav resnih besed. Po cerkvenih opravilih so prišli g. učitelj in vsi občinski možje se zahvalit čč. gg. misijonarjem za njihov trud in požrtvovalnost. Bog plati!

Z Dunaja. (Podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju) je prejelo zadnji čas iz domovine in od drugod raznih večjih in manjših daril, katere bode tekom t. m. priobčilo. Večja darila so poslali: Slavni deželni zbor kranjski 200 gld.; gosp. France Dolenc, trgovec v Mariboru, je poslal 108 gld. 50 n.; k tej svoti je darovala slavna posojilnica v Mariboru 30 gld.; drugo so darovali vrli Slovenci v Mariboru; iz Laškega trga je poslal gospod odvetnik dr. Jos. Kolšek 14 gld. 50 n., katere je nabral med rodoljubi v Laškem trgu. Dalje so darovali: Gosp. I. Perdan, predsednik trg. in obrt. zbornice v Ljubljani 20 gld., g. Alojzij Kremžar, mag. svetnik itd. na Dunaju 10 gld., slavna posojilnica na Vrhniki, 20 gld.; sl. posojilnica v Rogateu in Vitanju po 10 gld.; vlč. gosp. Jan. Karlin, župnik v Smledniku 10 gld.; pod geslom: »Mars« je društvo prejelo darilo 10 gld. Iskrena hvala vsem blagim darovalcem, osobito še gosp. Fr. Dolenču in dr. J. Kolšku za trud pri nabiranju. Dalnje darove hvaležno sprejema: Vlč. g. Franč. Jančar, monsignor, papeški č. komornik, župnik nemškega vit. reda, Dunaj I., Singerstrasse 7.

Od Velike Nedelje. (Požar.) V nedeljo, dne 25. aprila je pogorelo hišno in gospodarsko poslopje posestnika in kolarja Janeza Posavca v Trgovišču. — Z neumornim trudom si je prizadeval postaviti lastno stanovanje in delalnico, ter si priskrbel veliko kolarskega lesa, ali prej ko si je mogel svoj dom popolnoma izgotoviti, in ga tudi, kakor je želel, si proti požaru zavarovati — zadene ga ta grozna nesreča; ter mu razun drugega zgori tudi ves kolarski les in naročena in napravljena dela. Poškodovani je tudi podnačelnik in eden najbolj delavnih udov trgoškega gasilnega društva. Trgoško in velikonedeljsko gasilno društvo sta bili skoraj v trenutju na licu mesta ter požar takoj zadušili. Pri tem vzajemnem in hvalevrednem poslu je gospod načelnik velikonedeljskega gasilnega društva že od mnogih dolgo čutečo željo izrekel, naj se obe gasilni društvi zjedinita, kar se je prav radostno na znanje vzelo; in da se ta misel na skorem vresniči, v to: Pomozi Bog!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se v nedeljo odpeljali v Petrograd, obiskat ruskega carja. Spremljajo jih nadvojvoda Oton, vnanji minister Goluhovski in baron Beck. Ako si bomo z Rusom dobri, se nam ni treba bati ne vnanjih, ne notranjih sovražnikov. — V sredo, dne 28. aprila, je zopet začel zborovati državni zbor. — Prvim dunajskim podžupanom je oni dan bil izvoljen Jož. Strobach, bivši župan dunajski.

Češko. Naši nemški nacionalsci so na Saksonskem hoteli prirediti shod zoper češko jezikovno naredbo. Ker pa jih je saksonska policija poslala na mejo, bodo prih. nedeljo ropotali v Libercah. — V Trutnovu je delo ostavilo 4400 delavcev. Prišel jih je mirit bataljon vojakov, toda te so delavci s kamenjem pozdravili.

Moravsko. V nedeljo je uradna »Wiener Zeitung« objavila za to kronovino enako jezikovno naredbo, kakor za Češko, da pri vseh cesarskih uradih prve in druge instance morajo uradniki znati oba deželna jezika. — V Brnu si je mesarska zadruga izvolila krščanskega socijalista za svojega načelnika.

Štajarsko. Če drugod nemški prenapetneži rogovilijo zoper češko jezikovno naredbo, potem štajarski ne smejo izostati. Nemški konservativci so pa zoper to rogoviljenje. Saj že pamet pravi: Uradnik je tukaj zaradi ljudstva, ne pa ljudstvo zaradi uradnika.

Koroško. Dne 22. aprila je imelo vzgledno katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence občni zbor. Lani je društvo priredilo 36 javnih, pa tudi mnogo volilnih shodov. — V Celovcu so pri dopolnilnih občinskih volitvah zmagali nemški nacionalsci. Lani izvoljeni konservativni baron Manndorf je žal, propadel.

Kranjsko. V Ljubljani je pri dopolnilnih obč. volitvah zmaga na strani »Narodovcev«. — Na volilnem shodu dr. Ferjančiča in V. Globočnika v Kranju so vsi odobrili »slovansko krščansko narodno zvezo«. — V Radomljah pri Kamniku dobijo pošto.

Primorsko. Tržaškemu namestniku Rinaldiniju še vedno raste greben, sicer se mož ne bi na Goriškem mešal celo v strogo cerkvene reči. — V Kopru lahon-ska druhal že par tednov preganja slovenske učiteljske in poštene profesorje, da si ti niti življenja niso varni. Za to pa je seveda Rinaldini čisto slep.

Vnanje države.

Rim. V konsistoriju ali zboru kardinalov dne 19. aprila so sv. oče imenovali za kardinale tri francoske in enega španskega škofa. — Dne 25. maja bodo sv. oče v cerkvi sv. Petra izredno slovesno tri blažene proglasili za svetnike. Na to slovesnost pridejo mnogi škofje iz vseh delov sveta.

Italijansko. Ko se je oni torek popoldne kralj Umberto peljal iz Rima na dirkališče, napade ga 24letni kovač Acciarito z bodalom v roki. Ker je kralj hitro skočil po koncu ter napadnika udaril s palico po roki, zasadilo se je bodalo v blazino voza. Zločinca so stražniki takoj zgrabili.

Belgijsko. Nedavno so v Gentu imeli belgijski socijaldemokratje glavni zbor. Pokazalo se je, da so precej nejedini, da za letos ne odobravajo štrajkov; celó 1. maja ne bodo praznovali.

Rusko. Našega svetlega cesarja so v Petrogradu izredno slovesno vsprejeli. Pri slavnostnem obedu sta oba vladarja naglašala tesno prijateljstvo med Rusijo in Avstrijo in posebno povdajala, da v popolni složnosti delujeta za dosego istega namena. — Vodja vnanjega ministerstva, grof Muravjev, je postal vnanji minister.

Turško. Ker je vojska med Turčijo in Grško, zato so vsi Grki, tudi trgovci, morali Turčijo zapustiti, nekateri v svojo veliko škodo. — Turška vojska v Tesaliji je grško premagala pri Mati-ju in zasedla Tirnavos in Lariso. Grki so se morali umakniti v Farsalos. V Epiru in pa z brodovjem imajo Grki več sreče. — Sultan je poslal na grško mejo Osman Ghazi-pašo, ki je nekdaš branil Plevno pred Rusi, da zdaj vodi višje poveljstvo.

Grško. Ko je ljudstvo slišalo o nesreči pri Mati-ju v Tesaliji, bilo je sila razburjeno. Nekateri so v Atenah kar republiko zahtevali. Kralj Jurij je bil že v skrbeh za svoj prestol. Včeraj pa se je ljudstvo pomirilo, in bode samo ministerstvo odstopilo. Novo ministerstvo bojša sestavi Ralli, vodja sedanjih vladnih nasprotnikov.

Kreta. Ustaši v Sitiji so voljni odložiti orožje, ako turški vojaki zapustijo pokrajino. — Pri Kaneji se skušajo vsak dan ustaši sprejeti s turškimi četami. Ev-

ropski vojaki, ki so zasedli pristanišče 'Izzedim', so streljali na ustaše in s tem odbili napad. Večna sramota za krščansko Evropo, da na Kreti brani gnilo Turčijo proti kristijanom!

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

Kakor sem že v predzadnjih črticah omenil, vozila sva se s prijateljem iz Florence skozi Rim naravnost v Neapolj, v mesto, o katerem pravijo Italijani: Vider, Napoli poi morir, Neapolj videti, potem umreti. Iz Rima sva se vozila v Neapolj z brzovlakom blizu šest ur; je torej skoro tako daljna pot, kakor iz Maribora na Dunaj.

Blizu Kapue, kjer se začne krasna okolica neapoljska, zagledali smo ogenj bruhajočo goro Vezuv, ki je visoka 1282 metrov. Ob vznožju so najlepši kraji, kar si jih človek more misliti, gora sama pa je v sredini, posebno pa proti vrhu popolnoma gola in črnkasta, iz vrha pa se vedno vzdiguje belkasti dim. Gora Vezuv s svojim vznožjem se mi je zdela, kakor smrt s koso v sredi smehljajočih se otrok.

V mesto Neapolj smo dospeli večer ob 1/7. uri. Takoj sva se odpeljala v najino stanovanje, hôtel Continental ob morskem obrežju. Ko sva se bila nekoliko okrepčala, šla sva se vozit po morju, potem pa šetat ob morju. Bila je krasna noč. Zlasti nikdar ne pozabim onih treh neapoljskih godcev in pevcev, ki so na mandalinah dvakrat svirali avstrijsko cesarsko pesem pred našim hôtelom. — Drugo jutro, na velikonočno sredo, pa se odpeljeva v Pompeje, potem pa še isti dan na vrh Vezuva. Precej trudna sva se na večer vrnila v svoje stanovanje v Neapolj.

Ker nameravam v prihodnjih črticah nekoliko več povedati o Pompejeh in o Vezuvu, zato naj danes prav na kratko narišem najvažnejše znamenitosti neapoljske, ki sem jih videl. Na veliki četrtek zgodaj sva si ogledala več cerkev. Vse so krasne, ali vsaj to se mora o njih reči, da so krasne bile. Stavili so božji grob; pa ne tako, kakor pri nas; ampak na Laškem se samo na veliki četrtek izpostavi presv. Rešnje Telo na oltarju, kjer gori na sto in sto sveč in ki je ozaljšan z rudečim suknom in najlepšimi cveticami. Sploh se mora reči, da je oni oltar najbolj ozaljšan, kjer je hranjen Jezus v najsvetejšem zakramentu. Vse hvale vredno!

Izmed cerkev neapoljskih me je najbolj zanimala cerkev sv. Januvarija, čegar god se obhaja dne 19. septembra. Ondi je namreč shranjena v dveh posodicah trda kri tega svetnika, ki je že pred 1500 leti dal kot škof svoje življenje za Jezusovo vero. Ta čudna kri pa vsako leto trikrat vre in postane tekoča, kakor kri živega človeka, in sicer na god, dne 19. septembra, dne 16. decembra in prvo soboto v majniku, potem pa se zopet strdi.

Te tri dni je cerkev sv. Januvarija od zgodnjega jutra že natlačena. Ljudstvo sila nestrpnost pričakuje, kdaj bode začela Januvarijeva kri vreti. Molijo in molijo, vzdihujejo, kajti ako kri ne bi vrela ali vsaj zelo pozno začela vreti, bilo bi to znamenje, da sv. Januvarij mestu ni več naklonjen, in da se je bati velikih neizgov, posebno od Vezuva. Nepopisno pa je veselje, ko kri začne vreti in se ljudstvu pokaže.

Ko sva bila posodico s trdo krvjo sv. Januvarija poljubila in se priporočila temu neapoljskemu zaščitniku, peljala sva se gor k Sv. Martinu, kjer je nekdan nad 500 let bil samostan kartuzijanov, zdaj pa je ondi

državni muzej, kjer so shranjene samostanske in druge stare dragocenosti. Cerkev je izredno krásna, dasi ni prostorna. Pravijo, da je najdražja v Neapolju. Ta cerkev in ves samostan sv. Martina dovolj jasno govori, da redovniki niso pasli lenobe, ampak so za cerkveno umetnost neizrečeno veliko storili.

Tujec v Neapolju rad gre k Sv. Martinu, ker je od tod tudi najlepši razgled na mesto in okolico. Neapolj šteje pol milijona prebivalcev. Mesto je zidano pri morju ob hribu, da se hiše vidijo, kakor stopnice. Večinoma so lepe, vendar je pa tudi mnogo zanemarnjenih, zlasti pa nesnage je v Neapolju več ko preveč. Marsikatera slovenska vas, čeprav so vse strehe slamnate, mi radi snage bolj dopade, kakor tu in tam Neapolj.

Potem sva si ogledala narodni muzej, kjer je shranjenih mnogo lepih slik, kipov, posebno veliko starinosti iz Pompej. Slednjič sva v Neapolju tudi videla akvarij, to je hišo, kjer se v vodi vidijo žive razne morske ribe in sploh morske živali. — Ko sva se vrnila v hôtel, je že bilo davno opoldne minilo. Okrepčala sva se ter popoldne ob 1/23. odpeljala v Rim, češ, Neapolj z okolico je res krasen, toda Slovenec zanj ne umre.

Smešnica. Neka gospodična ni hotela in ni znala delati, mati bi jo pa rada omožila. Torej povabi več mladeničev na večerjo, in hči bi morala pripravljati in streči. Ko vsi pridejo, upraša hči mater: »Kje pa je milo ali žajfa?« — »Kaj hočeš z milom?« upraša mati. — »Da bi ž njim solato oprala!«

Razne stvari.

Domače. (Sv. birma) in kanonična vizitacija bode letos v naši škofiji v naslednjih dekanijah: Sv. Lenart v Slov. goricah, Šmartin pri Slov. Gradcu, Gornji grad in Ptuj.

(† Preč. g. Jož. Heržič), infuliran prost ptujski, je danes zjutraj umrl. Pogreb bode v soboto ob 10. uri. Pokojni prost je bil goreč duhovnik, vnet rodoljub, ki je kot bivši spodnjepolskavski župnik največ storil, da ima slovenjebistriški okrajni zastop že več let slov. večino. Na Ptuj pa je skrbel posebno za lepoto hiše božje. Naj v miru počiva!

(U m r l) je v nedeljo v Mariboru g. Peregrin Manih, bivši stolni organist in učitelj koralnega petja v bogoslovnici, v 85. letu svoje dobe. Sveti mu večna luč!

(Celjsko sodišče) je dne 21. aprila obsodilo železniškega uradnika Al. Stögerja na štiri mesece, čuvaja Al. Kolarja in slugo A. Gaberca pa na tri mesece strogega zavora, ker so lani na Vidovo zakrivali znano nesrečo na kolodvoru Slov. Bistrice. Kdo pa bode prijel malomarno južno železnico, ki naše vojake prevažna v živinskih vagonih?

(V Celju) imajo ta teden občinske volitve. Izvoljeni bodo seveda samo pristni Nemci, tudi taki, katerih stariši so znali k večjemu te dve nemški besedi: »Niks tajč!«

(Mariborski Nemci), rojeni in ponarejeni, so v soboto imeli shod zoper češko jezikovno naredbo. S tega shoda si hočemo dobro zapomniti samo one besede, da nemški narodni obstoj ni odvisen od državnega obstoja, to je, našim Nemcem je vsejedno, ali Avstrija obstoji ali ne! Fej, nesramne izdajice!

(Venec.) Bodoči mesec bo 6. natis »Venca« razspečan. Ta molitvenik je med Slovenci najpriljubljenejši; v 1. delu ima vsakošne molitvice, v drugem pa različne pesmice. Dozdaj je čez 30 tisoč teh knjig med ljudstvom. Založbo 7. natisa prevzame tiskovno društvo.

Zato so vsi gg. organisti in skladatelji prošeni, naj svoje nasvete, nove skladbe cerkvenih pesmic nemudno poslati blagovolijo ali tiskovnemu društvu v Mariboru ali podpisnemu v Fram, da se nova izdaja ugodno in nemudno more prirediti. — Simon Gabere.

(Prošnja.) Vse tiste p. n. gospode, ki so blagovolili sprejeti po 6 iztisov moje knjižice: »Je zmota kratka — dolg je kes«, prosim najuljudneje, da bi mi poslali za iste določene krajcarje, ako še niso tega storili, da mi bo mogoče poravnati tiskarjev račun. — F. Prlek, Trst, scuole nuove, 18.

(V Savinjski dolini) so se že prikazali hrošči v prav obilnem številu. Ljudje jih nosijo kar v koših. Le po njih, da zatremo ta škodljivi mrčes!

(Setve v Savinjski dolini) kažejo letos prelepo. Bog nas varuj strašne toče! Sadna drevesa, razven črešnji, pa letos niso posebno cvetela.

(Sv. misijon) bode se obhajal na Tinjah od dne 15. do 24. maja. Vodili ga bodo čč. gg. lazaristi od Sv. Jožefa nad Celjem. K sklepu se slovesno blagoslovi misijonski križ.

(Osebnostna vest.) Gosp. Martin Jelovšek, učitelj na deželni kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradcu, je postal potovalni učitelj za živinorejo in mlekarstvo ter je povišan v 9. plačilni razred.

(Iz šole.) Gosp. A. Brezovnik, učitelj v Vojniku in znani slov. pisatelj, je na svojo prošnjo radi bolehnosti umirovljen. — Petrazredna šola v Središču se razširi v šestrazrednico. — Gosp. Jož. Pečnik, podučitelj v Brežicah, pride za učitelja in šolskega vodjo v Kapele.

(Zlata, stotolpa Praga) se že maja! Ormoški Nemci in nemškutarčki so namreč dve resoluciji sklenili zoper znano jezikovno naredbo na Češkem in Moravskem.

(Pogorel) je dne 23. aprila v Frankolovem Fr. Jošt, po domače Poznak. Zanetil je bojda njegov Sletni slaboumni sin.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru sta darovala vlč. g. Jožef Kralj, dekan na Zavrču, 2 gld. in g. J. Wannaus, trgovec v Radgoni, 3 gld. Bog plati! —

(Mariborska podružnica) sv. Cirila in Metoda priredi s sodelovanjem slavne mariborske čitalnice velik koncert v korist glavne družbe. Ta koncert pa ne bode prih. nedeljo, ampak v nedeljo dné 9. maja v Mariboru v hotelu »Zur Stadt Wien«.

(V Gornji Radgoni) priredi kmetijsko bralno društvo s prijaznim sodelovanjem kapelskih tamburašev dné 9. maja velikansko veselico pri g. Jož. Skerlecu. Na vspeh je petje, tamburanje in gledališki igri »Svoji k svojim« in »Kje je meja?« Začetek ob 1/4. popoldne. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Slovenci, pridite v obilnem številu!

(Katoliško podporno društvo) v Celju priredi v »Narodnem domu« v dné 2. in 5. maja 1897 ob 4. uri popoldne veseloigro v štirih dejanjih »Svojeglavka«. Čisti donesek je namenjen v podporo imenovanega društva, koje vzdržuje šola šolskih sester.

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) priredi dné 6. maja izlet k Sv. Marjeti. Ob 10. uri bo sv. maša s petjem, potem zborovanje, pri katerem bo g. profesor Koprivnik govoril o bučeli in bučelarstvu. Po skupnem obedu pri g. Miklu bo prosta zabava. K temu izletu se razven tovarišev in tovarišic tudi vsi prijatelji učiteljstva najuljudneje vabijo.

(Bralno društvo pri Mariji Snežni na Velki) je z odlokom ces. kr. namestnije v Gradcu, dné 30. sušca 1897, štev. 8026 dovoljeno, katero bode torej prihodnjo nedeljo, dné 2. maja po večernicah v ta namen javno zborovalo. Zborovanje bode obsegalo:

1. Pojasnilo, kaj je namen društva. 2. Volitev odbora. 3. Sprejem novih udov. 4. Slučajnosti. — Začasni odbor.

(Užigalnica družbe sv. Cirila in Metoda) se tudi dobé pri gosp. Henrik Klemenčiču, trgovcu v Vržeju. Slovenci, sezite pridno po njih, ker so izvrstno blago!

(Pri sv. Juriju ob Taboru) se je ustanovilo »katoliško-politično društvo za vranski okraj.« Osnovni shod bode ravno tam dné 9. maja popoldne ob 3. v prostorih g. Valentina Južna. Možeje iz vranskega okraja, pridite v obilnem številu, govorilo se bode o vaših zadevah! Vabi vas najuljudneje Osnovni odbor.

Iz drugih krajev. (V državnem zboru) so včeraj nemški liberalci in nacionalci začeli obstrukcijo, to je, na vse mogoče načine hočejo posvetovanja zavleči ali zabraniti. Tako se je včeraj štirikrat moralo glasovati imenom, kar je trajalo blizu štiri ure. Čemu jih je ljudstvo na Dunaj poslalo?

(Papežev dar perzijskemu šahu.) Sv. oče Leon XIII. so podarili perzijskemu šahu svojo lastno mozaik-podobo. Ta podoba prikazuje papeža, delečega blagoslov s Petrovega stola.

(Črnagora in Srbija.) V kratkem pride srbski kralj Aleksander v Cetinje, da se bojda zaroči s princesinjo Ksenijo, hčerjo kneza Nikite.

(Bosenska razstava v Berlinu.) Minoli teden so odprli v Berlinu v hotelu »Monopol« razstavo bosensko-hercegovinskih umetniških proizvodov. Razstavo je zasnovala deželna vlada bosenska. Pri slovesnemu otvorjenju so bili: avstrijski odposlanec pl. Szögyeny, grof Evgen Zichy, kitajski in portugalski odposlanec in mnogo povabljenih odličnjakov.

(Število samomorov v Evropi.) Poprečno se dogaja v Evropi po 60.000 samomorov na leto. Število mrtvih, o katerih se sodi, da so se usmrtili, ne da bi se to moglo jasno dokazati, je 120 tisoč. Med 60.000 samomorilci je okoli 2000 mladeničev in deklet; ostali so stare osebe. Večinoma je vzrok samomora (posebno v severni Evropi) pijančevanje.

(Kako dolgo žive ljudje v raznih stanovih.) O tem nas podučuje sledeča zanimiva sestava: 70. leto svoje starosti doživi izmed teologov 42%, izmed kmetov 40%, višjih uradnikov 35%, kupcev 35%, nižjih uradnikov 32%, advokatov 29%, umetnikov 28%, učiteljev 27%, zdravnikov 24%.

(24 dnij brez hrane.) Neki krošnjar v Parizu se je naveličal življenja in sklenil, umreti gladu. Zaprl se je v svojo sobico in čakal smrti. Prestradal je celih 24 dnij, a dasi ni ničesar zavžil in ležal pri polni zvesti na svoji postelji, le ni umrl. Ko so ga ljudje našli, je bil shujšan do kosti in popolnoma onemogel, vendar pa se je zdravnikom posrečilo, rešiti 64letnemu starcu življenje.

Listnica upravnništva in uredništva. G. A. H. v K.: Plačano do 1. avgusta t. l. — G. N. N. pri Sv. B. v Hal.: Dopisov brez pravega podpisa nikakor ne moremo in ne smemo vsprejeti.

Spominjajte se pri raznih veselicah, godovanjih in drugih veselih družbah dijaške kuhinje v Mariboru!

Loterijne številke.

Trst 24. aprila 1897:	29, 28, 47, 82, 73
Linc » » » » »	54, 86, 65, 10, 33

Bažnata obleka z surove svile fl. 8.65

do 42-75 za popolno obleko — Tussors in Shantungs-Pongees — ter črna, bela in barvana **Hennebergova svila** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rizasta, karirana, pisana, damasti itd. (blizu 240 različnih baž in 2000 razl. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo: G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

M V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobivajo:

Mešne molitvice za šolarje

1 komad 1 kr., 100 komadov 80 kr., po pošti 5 kr. več.

Svete pesmi za šolarje

Peti natis. 8° 64 str.

1 komad 10 kr., 50 komadov 4 gld.

Posestvo

na Hrvaškem z letošnjimi pridelki je na prodajo pri farni cerkvi in železniški postaji, kjer se lahko z vožnjo zasluži veliko. Hiša ima 2 sobi in kuhinjo, hlev in vrt; 3¹/₂ orala je njiv in čistih travnikov, potem skupna paša in šuma, kjer se vsako zimo drva dobé. Cena vsemu 800 gld. Kdor želi kupiti, naj pismeno vpraša **Franca Kovač**, pošta **Gradec** kot **Urbovca**. Hrvaško. 1-3

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celju 6-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Posestvo.

1¹/₂ ure od Maribora je jako lepo posestvo v velikosti 35¹/₂ orala z zidano hišo, hlevom, prešo, z zelo lepimi travniki, njivami, sadonosnikom in vinogradom, vse skupaj se držeče in v dobrem stanu, tik cerkve in ceste, s pritliklinami 3 stroji, 18 glav goveje živine, 2 konja, z letošnjim pridelkom na prodaj. Pisma pod „Št. 527 F. L.“ se naj pošiljajo na upravnništvo. 3-3

Deloljubne

osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod

„Zukunftvorsorge“

Gradec, poste restante.

10

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za bolnostnike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 17

Rumeni čebelni vosek

kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah

Jožef Dufek,

svečar v Mariboru,

Viktringhofgasse št. 5. 6-6

Oznaniilo.

Dne 1. julija 1896 začne se polletni poduk na **deželni podkovalni šoli v Gradcu** in odda se pridnim in potrebnim kovačem 10 deželnih stipendij po 50 gld. s prostim stanovanjem, kolikor še bo prostora v zavodu; potem še od več okrajnih zastopov enako po 50 gld.

Pogoji so 18-letna starost, zdravje in krepka vzrast, domovinska pravica na Štajarskem, dobro dovršena ljudska šola in delovanje vsaj dveletno kot podkovalni kovač.

Vrh tega se mora še vsak prosilec z reverzom zavezati, da bode poduk dovršivši podkovalno obrt najmanj tri leta na Štajarskem, oziroma v tistem okraju, od katerega bi stipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, s krstnim in domovinskim listom, s pričevalom o zdravju in o šolskem poduku, z učilnim pismom, delalsko knjigo ter s pričevalom o premoženju in obnašanju, naj se vložijo pri deželnem odboru najdalje do

20. dne maja 1897.

Kovači, ki jim ni toliko za stipendijo, kolikor samo za poduk, pa se naj z dokazom 18-letne starosti, dobro dovršene ljudske šole in delalskega poleg učilnega lista, dveletnega delovanja v kovačiji, v prvih treh dneh podučevanja pri ravnatelju šole oglasijo.

V Gradcu, dne 14. aprila 1897.

Od štaj. deželnega odbora.

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadostuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

12

Ptujska mestno-nadžupnijska duhovščina naznanja s prežalostnim srcem, da so prečastiti gospod

Jožef Heržič,

inful. prošt, kn. šk. konzist. svetovalec, mestni nadžupnik, dekan itd.,

danes ob 1/24. uri zjutraj po dolgotrajni, mučni bolezni, večkrat prevideni s sv. zakramenti, v 55. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspali.

Truplo rajnega se bode v soboto, dne 1. maja ob 10. uri dopoldne v proštiji slovesno blagoslovilo, potem v mestno župnijsko cerkev preneslo in po slovesnih biljah na mestnem pokopališču materi zemlji izročilo.

Nepozabljivega pokojnika vsem udano priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Na Ptuj, dne 29. aprila 1897.

Fr. Moravec,
mestni kaplan.

Fr. Šalamon,
vikar.

Al. Bratuša,
beneficijant.

Knjige na prodaj:

Ziviljenje presv. Device Marije in sv.	
Jožefa	fl. 4.—
Občna zgodovina	" 4'50
Duhovni pastir, 4., 5. in 6. letnik à	" 2—
Apologetika, v platno vezana	" 1—
Pedagogika, "	— 60
Duhovni pastir s prilogami, vkup	" 7—
Cecilija, 2 dela	" 1—
Naše škodljive živali, 3 snopiči	" 1'20
" rastline, 4 snopiči	" 1'60
Umni kmetovalci, 3 snopiči	" 1'20
Umno kletarstvo	— 60
Fizika, 2 knjigi	— 80
Slovenske večernice, 17 zvezk., vkup	" 4—
Lapajne, zgodovina štaj. Slovencev	— 80
Cvetje iz vrtov sv. Frančiška, 4., 5., 7., 8., 9. in 10. letnik	" 3—
Kosec, Spovednik	— 80
" Pravoslovje	— 80
Slomšek, Evangeljska in Apostolska hrana in Mnemosynon slavicum, vkup	" 3—

Posestvo, jedno uro hoda od Maribora, hišo in hlevom, okolo 4 orali vinograda, 17 oralov travnikov, večinoma nasajenih z najplemenitnejšim in rodovitnejšim sadnim drevjem, 5 oralov njiv in 5 oralov gozda, vse dobro obdelano, se prodaja. Vprašaj naj se pri gosp. M. Hirschhofer v Kamci pri Mariboru. 1-3

Fanta

14 do 15 let starega, kateri je ljudsko šolo dovršil in ima do krojaškega obrta veselje, sprejemem takoj v poduk. 3-3

Jože Kramberger,
krojaški mojster pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Ves srečen sem se v soboto zvečer vrnil iz Rima. Zato me je neizrekljivo pretresla tužna vest, dosla mi v nedeljo dopoldne od Sv. Marka niže Ptuja, da so mi umrli moja draga mati

ANA KOROŠEC

v soboto, dne 24. aprila, v noči ob 10. uri, po kratki, mučni bolezni, prevedeni s sv. zakramenti za umirajoče, v 74. letu svoje dôbe.

Pogreb je bil danes zjutraj. Udeležba je bila mnogobrojna, kar mi je v veliko tolažbo. Vsled tega javno izrekam najspodobnejšo zahvalo vlč. g. župniku M. Slekovcu, vlč. g. kaplanu Fr. Cerjaku, blagorodnemu učitelstvu in vsem, ki so moji materi skazali zadnjo čast in za njih dušni pokoj molili.

Ob enem pa s tem svojo drago mater priporočam svojim prijateljem in znancem v pobožno molitev in blag spomin. Naj v miru počivajo!

V Mariboru, dne 27. aprila 1897.

Prefekt Franc Korošec.

Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczer-ja prodaja
jedino pristna in v neprekosljivi kakovosti

c. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

J. N. Schmiedler.

Glavna zaloga:

VII/2 Stiftgasse 19.

Podružnica:

I., Graben 10.

Naslov za telegrame: „**Gummischneider**“.

16